

- ■Index: struktura danych tworzona na podstawie tekstu aby przyspieszyć wyszukiwanie
- Wydajność indeksowania w systemach IR mierzy się przez:
 - czas indeksowania: czas niezbędny do budowy indeksu,
 - przestrzeń indeksowania: przestrzeń pamięci używana podczas generacji indeksu
 - **pamięć indeksu:** pamięć wymagana do zapisania indeksu
 - ■opóźnienie zapytania (latency): czas pomiędzy pojawieniem się zapytania i generacją odpowiedzi
 - przepustowość zapytania: średnia ilość pytań przetwarzanych na sekundę
- ■Podczas modyfikacji tekstu indeks także podlega zmianom

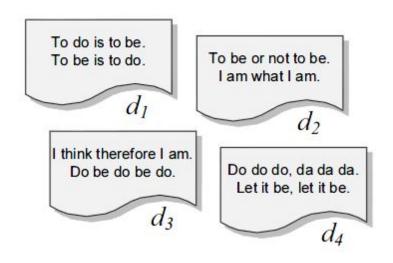

- ■Bieżąca technologia indeksowania nie jest dobrze przystosowana do bardzo częstych zmian w zbiorze tekstów
- ■Zbiory pół-statyczne (*semi-static*) są modyfikowane w regularnych, stałych przedziałach czasowych (np. raz dziennie)
- ■Większość zbiorów tekstowych w sieci jest indeksowana półstatycznie
- ■Indeks odwrócony: mechanizm indeksowania zbiorów tekstowych przyspieszający wyszukiwanie
- Struktura tego indeksu jest złożona z 2 elementów: słownika i wystąpień (occurences)
- Słownik: zbiór różnych słów tekstu; dla każdego elementu słownika indeks zapamiętuje zawierające go dokumenty (indeks odwrócony)

Eksploracja danych w Internecie

Macierz term-dokument jest rzadka i wymaga dużo pamięci do przechowywania

Vocabulary	n_i	d_1	d_2	d_3	d_4
to	2	4	2		-
do	2 3	2 2 2	===	3	3
is	1	2	-1	8=7	7=(0)
be	4	2	2	2	2
or	1	_	1	2-3	1.00
not	1	1117	1	278	170
1	2	=	2	2	-
am	2 2	22	2 2	1	1200
what	1	-	1	3-7	140
think	1	-	-	1	(=0)
therefore	1	1.5	-	1	150
da	1	-	-	17.0	3
let	1	1 122	-	8.26	2 2
it	1	-	-	323	2

zbiór takich list to wystąpienia (*occurences*)

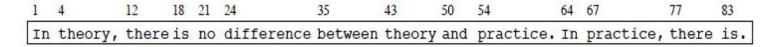
Eksploracja danych w Internecie

Podstawowy indeks odwrotny – zbiór list zawierających identyfikatory dokumentów i ilości wystąpień :

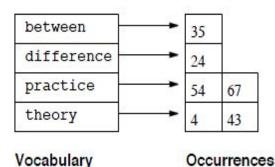
Vocabulary	n_i	Occurrences as inverte	ed lists	
to	2	[1,4],[2,2]		
do	3	[1,2],[3,3],[4,3]		
is	1	[1,2]		
be	4	[1,2],[2,2],[3,2],[4,2]		
or	1	[2,1]	+	
not	1	[2,1]	To do is to be. To be is to do.	To be or not to be.
1	2	[2,2],[3,2]	10 be is to do.	I am what I am.
am	2	[2,2],[3,1]	d_1	
what	1	[2,1]	a_1	d_2
think	1	[3,1]	1 41-1-1-41	
therefore	1	[3,1]	I think therefore I am. Do be do be do.	Do do do, da da da.
da	1	[4,3]	Do be do be do.	Let it be, let it be.
let	1	[4,2]	d_3	
it	1	[4,2]	43	d_{A}

- Podstawowy indeks odwrotny nie jest wystarczający do wyszukiwania odpowiedzi na pytania ze zwrotami (phrase) lub przybliżone (proximity queries)
- W tym celu należy go uzupełnić o pozycję każdego słowa w każdym dokumencie tworząc pełny indeks odwrotny

Text

■Pełny indeks odwrotny (adresujący słowa) – przykład:

Vocabulary	n_i	Occurrences as full inve	erted lists	
to	2	[1,4,[1,4,6,9]],[2,2,[1,5]]		
do	3	[1,2,[2,10]],[3,3,[6,8,10]],[4,3,[1,2,3]]	
is	1	[1,2,[3,8]]		
be	4	[1,2,[5,7]],[2,2,[2,6]],[3,2	2,[7,9]],[4,2,[9,12]]	
or	1	[2,1,[3]]	ASSERTED IN A SERVICE	
not	1	[2,1,[4]]	To do is to be.	
L	2	[2,2,[7,10]],[3,2,[1,4]]	To be is to do.	To be or not to be.
am	2	[2,2,[8,11]],[3,1,[5]]		I am what I am.
what	1	[2,1,[9]]	d_1	
think	1	[3,1,[2]]		d_2
therefore	1	[3,1,[3]]	I think therefore I am.	Do do do do do do
da	1	[4,3,[4,5,6]]	Do be do be do.	Do do do, da da da Let it be, let it be.
let	1	[4,2,[7,10]]	d_3	
it	1	[4,2,[8,11]]	u_3	d_4

- Przestrzeń zajmowana przez słownik jest relatywnie mała w porównaniu z rozmiarem tekstu; rośnie jak $O(n^{\beta})$, gdzie $\beta \in [0.4, 0.6]$, n rozmiar zbioru.
- We wzorcowej kolekcji dokumentów TREC-3 1GB dokumentów posiada słownik rzędu zajmujący ok. 5MB
- Słownik można dodatkowo redukować poprzez różne techniki np. stemming.
- Indeksy adresujące tylko dokumenty typowo zajmują 20% do 40% rozmiaru tekstu, kiedy usuwa się tzw. wyrazy nieistotne (stopwords).

- ■Technika adresowania blokowego ograniczająca wymagania przestrzeni adresowej
- ■Dokument dzieli się na bloki i zapisuje tylko adresy bloków zawierające wyrazy, zamiast adresów poszczególnych wyrazów

Block 1 Block 2		Block 3	Block 4	
This is a text	. A text has many	words. Words are	made from letters.	
			Text	
	Vocabulary	Occurrences		
	letters	4		
	made	4		
	many	2	Inverted Index	
	text	1, 2	inverted index	
	words	3		

Przykład: przestrzeń zajmowana przez indeksy odwrotne zależnie od rozmiaru dokumentów; w każdej kolekcji lewa kolumna indeksuje tylko wyrazy istotne, prawa wszystke wyrazy

Index granularity	Single document		Small collection		Medium collection	
granulanty	(1 MB)		(200 MB)		(2 GB)	
Addressing words	45%	73%	36%	64%	35%	63%
Addressing documents	19%	26%	18%	32%	26%	47%
Addressing 64K blocks	27%	41%	18%	32%	5%	9%
Addressing 256 blocks	18%	25%	1.7%	2.4%	0.5%	0.7%

■Podział tekstu na niewielkie bloki stałej wielkości zwiększa efektywność wyszukiwania – długie bloki są częściej wybierane i ich przeszukiwanie trwa dłużej

■Powtarzające się referencje do tych samych słów, w tym samym kontekście sprowadza się do jednej referencji

- Zapytania w formie pojedynczych słów (single word):
- przeszukiwanie słownika może być prowadzone z użyciem haszowania, drzew trie lub B-drzew,
- ■Pierwsze dwie metody dają koszt wyszukiwania O(m), gdzie m długość zapytania
- Przyjmuje się, że słownik pozostaje w pamięci operacyjnej a lista wystąpień jest pobierana z dysku

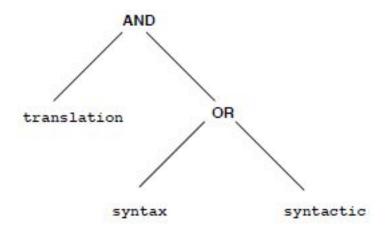

- Zapytania w formie wielu słów (multiple word):
- Pytania koniunktywne (AND): poszukują wszystkich słów zapytania z listą indeksu odwrotnego dla każdego z nich. Poszukuje się iloczynu zbiorów list odwrotnych.
- Pytania dysjunktywne (OR): skleja się listy indeksów odwrotnych poszczególnych słów
- ■Najbardziej czasochłonna operacja na indeksach odwrotnych to łączenie list wystąpień
- m, n –rozmiary dwóch rozpatrywanych list w pamięci szeregowej
 - m<<n to najlepiej m razy przeszukać listę n elementów aby dokonać wstawienia
 - m ≈ n można zastosować dwukrotnie algorytm przeszukiwania binarnego – wymaga średnio m+n porównań

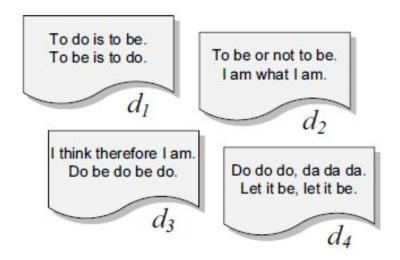
- Pytania kontekstowe (frazy i zapytania przybliżone):
- ■listy elementów są przeszukiwane aby znależć pozycje gdzie pojawia się ciągła sekwencja słów (frazy) lub sekwencja słów dostatecznie blisko siebie (pytania przybliżone)
- Stosuje się algorytmy podobne jak przy dwóch łączeniu list
- Dla wyszukania fraz można stosować także indeksowanie par słów przy pomocy zbliżonych algorytmów

■ Zapytania boolowskie: - składnia w formie drzewa

- w pierwszej fazie określa się które dokumenty są do porównania,
- w drugiej fazie ocenia się istotność dokumentów,
- w trzeciej fazie wyznacza się dokładne pozycje dopasowania

- Jak znaleźć k pierwszych dokumentów mając listy odwrotne posortowane według wag?
- W przypadku pojedynczego słowa zapytania sortowanie już zostało wykonane
- Dla innych zapytań trzeba skleić odpowiednie listy
- Np. poszukujemy odpowiedzi na pytanie dysjunktywne " to do" w kolekcji dokumentów

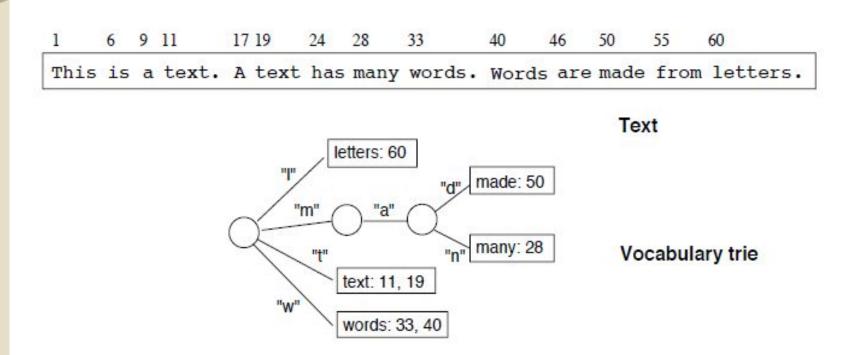

- W najprostszym i najkosztowniejszym podejściu wykonuje się ranking wszystkich dokumentów np. w modelu wektorowym aby wybrać te najbardziej istotne.
- Przy wykorzystaniu indeksu odwrotnego można zmaksymalizować iloczyn TF-IDF używając następującego podejścia heurystycznego:
 - Przeszukujemy termy w porządku malejącym IDF i wybieramy najpierw "to" o większej wartości IDF,
 - przeszukujemy listę odwrotną termu "to"wg. malejących TF i wybieramy skończoną ilość najlepszych dokumentów np. dwa
 - przeszukujemy listę odwrotną termu "do" i zastępujemy dokumenty z listy "to" jeżeli wartości TF nowych dokumentów są lepsze od poprzednio wybranych

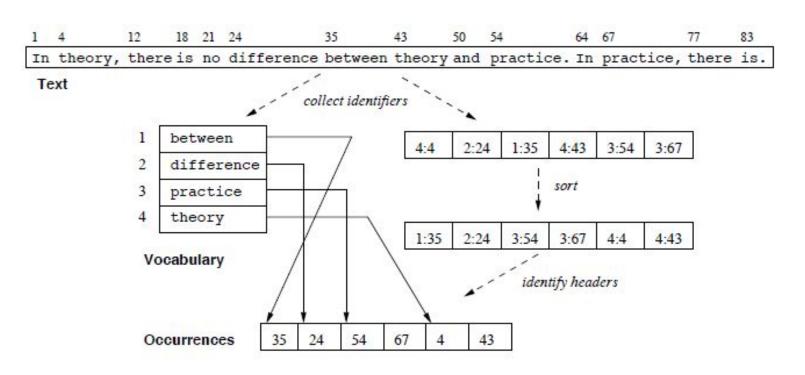

- ■Budowa indeksu w pamięci RAM jest prosta i nie wymaga szczególnych nakładów obliczeniowych
- ■Tworzy się pustą strukturę danych do przechowywania słownika (B-drzewo, tablicę haszującą itp.)
- Podczas skanowania tekstu szuka się bieżącego słowa w słowniku
- Jeśli słowo jest nowe zostaje dodane do słownika przed dalszym przetwarzaniem
- Duża tablica indeksu jest allokowana tam gdzie zapisuje się identyfikatory kolejnych słów tekstu

Pełny indeks odwrotny dla przykładowego tekstu z algorytmem inkrementacyjnym:

Pełny indeks odwrotny z algorytmem sortującym dla przykładowego tekstu:

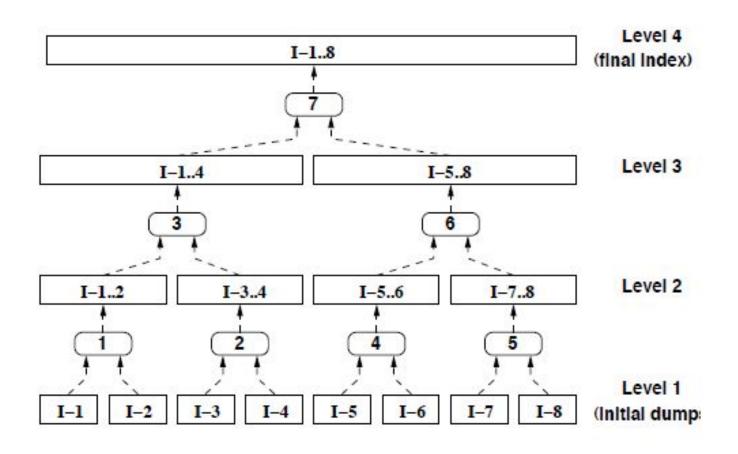

- Aby uniknąć sortowania całości indeksu można tworzyć osobne listy dla każdego wyrazu w słowniku
- Z uwagi na ograniczenia pamięci preferowana jest lista bloków, każdy z wieloma elementami

- Kiedy zakończy się tworzenie listy wystąpień słownik i ta lista są zapisane w różnych plikach na dysku
- Słownik zawiera tylko wskaźniki do list odwrotnych dla każdego ze słów, co pozwala trzymać słownik w pamięci głównej (RAM)
- Po wyczerpaniu pamięci głównej uzyskany indeks częściowy jest przenoszony z pamięci głównej do dysku
- Takie indeksy częściowe są potem składane w sposób hierarchiczny

Składanie binarne indeksów cząstkowych:

- Indeks odwrócony można aktualizować na trzy sposoby:
 - przez przebudowywanie gdy badany tekst nie jest zbyt długi,
 - przez przyrostowe aktualizacje podczas przeszukiwania indeksu gdy wymagane są zmiany,
 - przez fragmentaryczne składanie nowe dokumenty są oddzielnie indeksowane i ich indeks cząstkowy jest składany z indeksem głównym (najlepszy sposób w ogólnym przypadku)

- Do implementacji systemów IR preferowane są indeksy odwrotne
- Sprawdzają się one gdy słowniki nie są zbyt duże, w przeciwnym razie efektywność ich użycia drastycznie maleje
- Indeksy odwrotne sprawdzają się w przypadku języków zachodnich, ale nie w językach niemieckim lub fińskim, które łączą krótkie sylaby w długie słowa; nie sprawdzają się także w językach dalekowschodnich
- Nie pyta się o słowa składane, ale o poszczególne składniki je tworzące
- W takich przypadkach używa się metody drzew i tablic przyrostkowych

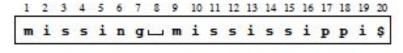

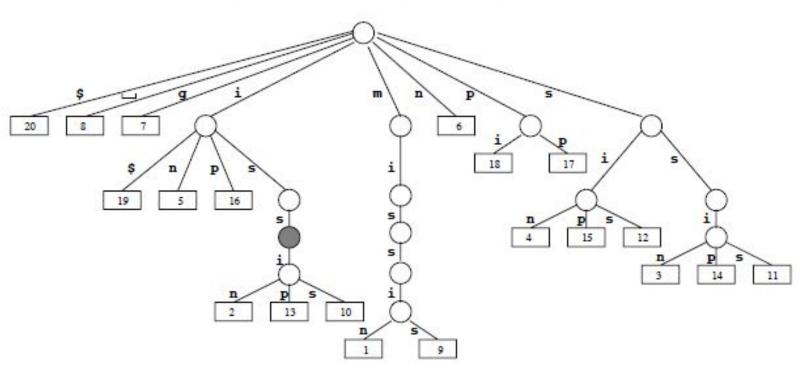
- ■Drzewa i tablice przyrostkowe umożliwiają przeszukiwanie indeksowe dowolnych podłańcuchów pasujących do łańcucha zapytania,
- ■Indeksy traktują tekst jako jeden długi łańcuch a każdy znak w tekście jest traktowany jako przyrostek tekstowy (text suffix
- Przykład: suffiksy w tekście "missing missisipi"

```
missing mississippi issing mississippi ssing mississippi ... ppi pi i
```

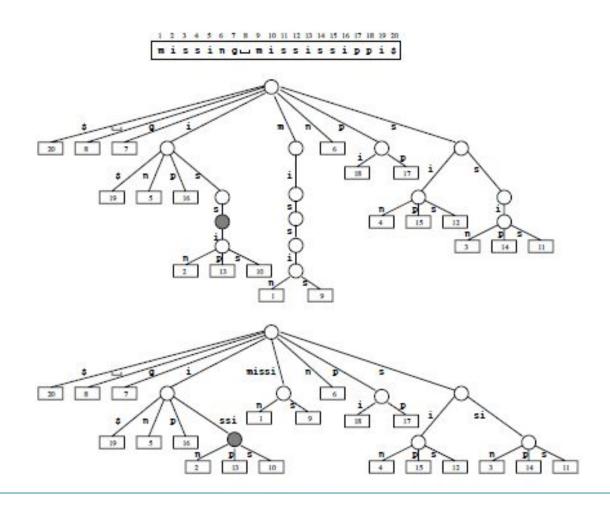
- Strukturę przyrostków można opisać w oparciu o przyrostkowe drzewo wyszukiwania (suffix trie trie od retrieval)
- Drzewa przyrostkowe to struktury danych, które zapisują zbiory łańcuchów tak, że można odtworzyć dowolny łańcuch w czasie proporcjonalnym do jego długości, niezależnie od ilości zapisanych łańcuchów
- Zbiór przyrostków $P = \{P_1, \dots P_r\}$ zapisanych jako drzewo wyszukiwania stanowi deterministyczny automat skończony (DFA) rozpoznający $P_1 | \dots | P_r$; poszukiwanie łańcucha przyrostkowego P jest równoznaczne z rozpoznaniem tego łańcucha przez DFA
- Drzewo przyrostkowe w tej wersji to struktura danych trie zawierająca wszystkie przyrostki tekstu: $T = t_1 t_1 ... t_n$, '\$'
- Liście drzewa trie zawierają wskaźniki do przyrostków $t_1t_1...t_n$

Drzewo wyszukiwania dla tekstu "missing missisipi"

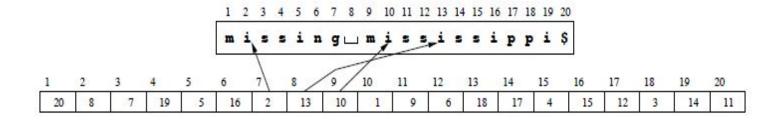
Normalne drzewo przyrostkowe – krawędzie bez rozgałęzień są wyeliminowane

- Drzewa przyrostkowe zajmują dużo miejsca w pamięci
- Zależnie od implementacji zajmują 10 do 20 razy więcej miejsca niż pierwotny tekst
- ■Ponadto indeksy jako drzewa przyrostkowe są efektywne przede wszystkim w pamięci RAM
- ■**Tablica przyrostkowa** dla tekstu *T* jest definiowana jako tablica wskaźników na wszystkie przyrostki *T,* które zostały uprzednio wysortowane leksykograficznie (jako liście drzewa przyrostkowego od lewej do prawej)

- ■Tablice przyrostkowe mają podobną funkcjonalność jak drzewa ale mniejsze wymagania pamięciowe – typowo są 4 razy większe od indeksowanego tekstu
- ■Tablice przyrostkowe nieco mają dłuższe czasy dostępu niż drzewa podczas wyszukiwania
- ■Tablica przyrostków dla tekstu "missing missisipi"

- Poszukiwanie łańcuchów:
- Dotyczy wszystkich łańcuchów (części przedrostkowych) pasujących do przyrostka $P=p_1p_1...p_m$
- Polega na przesuwaniu się w drzewie wyszukiwania po kolejnych znakach *P*.
- Możliwe są 3 sytuacje:
 - P nie pojawia się w tekście T nie ma ścieżki odpowiadającej P w drzewie wyszukiwania
 - P zostaje znalezione przed osiągnięciem liścia w gałęzi drzewa

 pojawi się na wszystkich pozycjach liści związanych z jego
 gałęzią
 - Liść drzewa pojawi się przed zakończeniem łańcucha P; należy kontynuować porównywanie tekstu aż do liścia aby zweryfikować obecność P

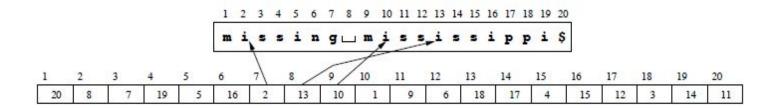

- Jeżeli poszukiwanie dotyczy normalnego drzewa przyrostkowego krawędzie są skojarzone z całymi podłańcuchami
- Wszystkie etykiety krawędzi odchodzące od danego węzła różnią się pierwszym znakiem

Pseudokod przeszukiwania drzewa przyrostkowego:

```
Suffix-Tree-Search (S, P = p_1 p_2 \dots p_m)
 (1) i \leftarrow 1
 (2) while true do
       if S is a leaf pointing to j then
       if p_i ... p_m = t_{j+i-1} ... t_{j+m-1}
 (5)
            then return S
 (6)
            else return null
       if there is an edge S^{p'_1 \dots p'_s} S' \wedge p'_1 = p_i then
 (7)
 (8)
       j \leftarrow 0
          while j < s \ \land \ i+j \leq m \ \land \ p'_{j+1} = p_{i+j} do j \leftarrow j+1
 (9)
(10) \qquad i \leftarrow i + j
(11) if i > m then return S'
(12) if j < s then return null
(13) 	 S \leftarrow S'
        else return null
(14)
```

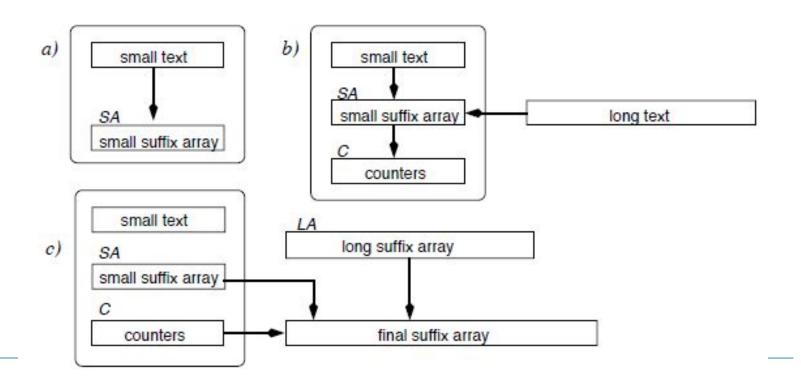
- Przeszukiwanie tablicy przyrostkowej jest typu binarnego z pośrednimi porównaniami
- Każdy krok binarnego wyszukiwania wymaga porównania P z przyrostkiem tekstu

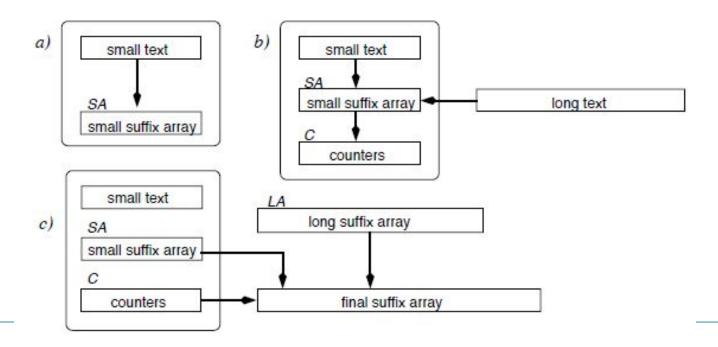

- Drzewa i tablice przyrostkowe dla dużych tekstów
- Kiedy dane tablic przyrostkowych lub tekstu nie mieszczą się w pamięci głównej specjalne algorytmy są wymagane do pracy z pamięcię zewnętrzną
- Tekst dzieli się na bloki, które mogą być sortowane w pamięci głównej
- Dla każdego bloku buduje się tablicę przyrostkową w pamięci głównej i składa się ją z resztą tej tablicy zbudowaną dla poprzednich bloków

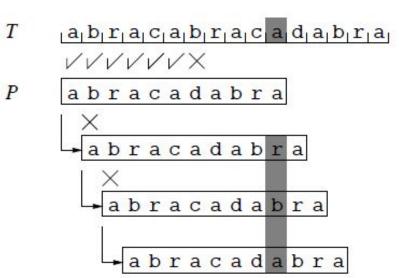
- Krok budowy tablicy tablicy przyrostkowej dla dużych tekstów:
 - ■a) utworzenie małej tablicy przyrostków SA,
 - b) wypełnienie tablicy liczników C,
 - c) sklejenie tablic *LA* dla bloków 1,2,...,*i*-1 oraz tablicy *SA dla bloku i*

- Tablica liczników C w każdej komórce C[j] zapamiętuje ile przyrostków LA jest do wstawienia pomiędzy SA[j] i SA[j+1]
- Obliczenie C nie wymaga dostępu do LA; tekst odpowiadający LA jest sekwencyjnie wczytywany do pamięci głównej
- Każdy przyrostek tekstu jest poszukiwany w SA; jeśli jest pomiędzy SA[j] i SA[j+1] to inkrementujemy C[j]

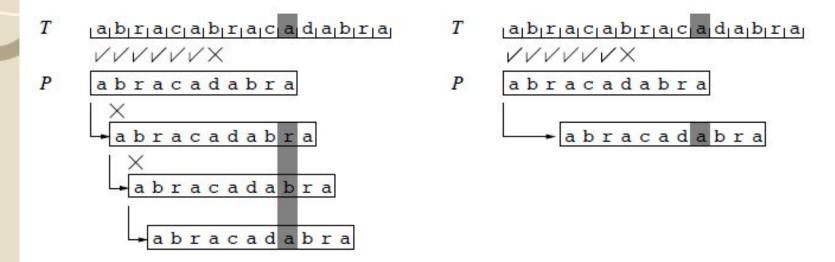
- Algorytm "brute force" polega na sprawdzeniu po kolei wszystkich możliwych pozycji wzorca w tekście
- Polega na przesuwaniu wzdłuż łańcucha tekstu okienka o długości m wzdłuż tekstu o długości m; $t_{i+2}...t_{i+m}$ dla $i \le 0 \le -m$.
- Wzorzec może wystąpić w każdym z okien, które muszą być po kolei sprawdzone
- Przykład:

- Algorytm Horspool'a: najszybszy algorytm wyszukiwania łąńcuchów dla jężyków naturalnych
- Wykorzystuje pomysł przesuwania okna ze wzorcem jak poprzednio
- Wstępnie przelicza tabelę d przesunięć okna indeksowaną znakami alfabetu; d[c] zapisuje o ile pozycji trzeba przesunąć okno, jeżeli jego ostatnim znakiem jest c.
- Inaczej, d[c] jest odległością od końca wzorca p_m, z wyłączeniem tego końca, do ostatniego wystąpienia c w P,.

Algorytm Horspool'a – przykład

Algorytm Horspool'a – pseudokod

Horspool
$$(T = t_1 t_2 \dots t_n, P = p_1 p_2 \dots p_m)$$

- (1) for $c \in \Sigma$ do $d[c] \leftarrow m$
- (2) for $j \leftarrow 1 \dots m-1$ do $d[p_j] \leftarrow m-j$
- (3) $i \leftarrow 0$
- (4) while $i \leq n m$ do
- (5) $j \leftarrow 1$
- (6) while $j \leq m \wedge t_{i+j} = p_j$ do $j \leftarrow j+1$
- (7) if j > m then report an occurrence at text position i + 1
- $(8) i \leftarrow i + d[t_{i+m}]$
- Przy długich wzorcach i krótkim alfabecie alorytm Horspool'a nie jest efektywny

- W przypadku ogółnym można przesuwać okno używając q końcowych znaków, a nie tylko ostatniego; jaka byłaby najlepsza wartość q?
- Jeżeli σ oznacza rozmiar alfabetu to wartość przesunięcia $\pi\sigma^q < m$, stąd $q = log_\sigma(m)$ i średni czas szukania wynosi $O(nlog_\sigma(m)/m)$

- Programowanie dynamiczne:
- ■Klasyczna metoda przybliżonego dopasowania łańcuchów wskazująca pozycje, gdzie wzorzec *P* pojawia się z co najwyżej *k* błędami.
- Stosuje się różne definicje błędów dopasowania:
 - odległość Hamminga ilość niezbędnych podstawień znaków w tekście niezbędna dla dopasowania fragmentu tekstu do wzorca
 - odległość edycyjna (Levensteina) ilość usunięć, wstawień i zamiany znaków w tekście niezbędna dla dopasowania fragmentu tekstu do wzorca

- Wylicza się tablicę C[0...m,0...n] elementów C[i,j] reprezentujących minimalne ilości k błędów przy dopasowaniu wzorca $p_1p_2...p_i$ do tekstu $t_1t_2...t_j$.
- Tablicę wyznacza się następująco:

$$C[0,j] = 0,$$

 $C[i,0] = i,$
 $C[i,j] = \text{if } (p_i = t_j) \text{ then } C[i-1,j-1]$
 $\text{else } 1 + \min(C[i-1,j], C[i,j-1], C[i-1,j-1]),$

Dopasowanie pojawia się na pozycjach j, takich że $C[m,j] \le k$.

Przykład – programowanie dynamiczne poszukujące słowa ,colour' w tekście ,kolorama' z k=2 błędami; * opisuje wybraną pozycję wzorca

	9	k	0	1	0	r	a	m	a
	0	0	0	0	0	0	0	0	0
С	1	1	1	1	1	1	1	1	1
0	2	2	1	2	1	2	2	2	2
1	3	3	2	1	2	2	3	3	3
0	4	4	3	2	1	2	3	4	4
u	5	5	4	3	2	2	3	4	5
r	6	6	5	4	3	2*	3	4	5

Odległość 2* znaków jest spełniona w sensie Hamminga i Levensteina

Programowanie dynamiczne w przypadku ogólnym wymaga O(mn) czasu.

W przedstawionym wariancie korzystającym tylko z poprzedzającej kolumny $C[\cdot,j-1]$ do wyliczenia kolumny bieżącej $C[\cdot,j]$ algorytm może być implementowany w przestrzeni O(m).